

निगृहीतमपि भयं पुनर्विद्वद्भिर्भयादनिवृत्तमिव निशामयेत् जानीयात् सर्वदा वहितस्तिष्ठेदिति भावः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अभ्युत्थानादिमृदूपायैः शत्रोः प्रतिपुष्पफलाघाती स्यात् पुष्पफलं पुष्पफलं प्रति इति प्रतिपुष्पफलं सर्वपुष्पपुरुषार्थसाधनं सर्वफलपुरुषार्थरूपं च तद्विनाशये

अनागतं विजानीयाद्यच्छेद्वयमुपास्थितं ॥ पुनर्विद्वद्भिर्भयात्किंचिदनिवृत्तं निशामयेत् ॥ ३५ ॥ प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनं ॥ अनागतसुखाशाचनै
 व बुद्धिमतां नयः ॥ ३६ ॥ योरिणा सह संघाय सुखं स्वपिति विश्वसन् ॥ सदृक्षाग्रे प्रसुप्तो वापतितः प्रतिबुध्यते ॥ ३७ ॥ कर्मणा येन तेनैव मृदुना दारुणेन च ॥ उद्धरेद्दी
 नमात्मानं समर्थो धर्ममाचरेत् ॥ ३८ ॥ ये सपत्नाः सपत्नानां सर्वांस्तानुपसेवयेत् ॥ आत्मनश्चापि बोद्धव्याश्चाराविनिहताः परैः ॥ ३९ ॥ चारस्त्वविदितः कार्य
 आत्मनोऽथ परस्य च ॥ पाषंडांस्तपसा दींश्च परराष्ट्रे प्रवेशयेत् ॥ ४० ॥ उद्यानेषु विहारेषु प्रपास्वावसथेषु च ॥ पानागारे प्रवेशेषु तीर्थेषु च सभासु च ॥ ४१ ॥ धर्माभिचा
 रिणः पापाश्चौरा लोकस्य कंटकाः ॥ समागच्छंति तान्बुध्वानियच्छेच्छमयीत च ॥ ४२ ॥ न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमभ्येति
 नापरीक्ष्य च विश्वसेत् ॥ ४३ ॥ विश्वासयित्वा तु परं तत्त्वभूतेन हेतुना ॥ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलिते पदे ॥ ४४ ॥ अशंक्यमपि शंकेत नित्यं शंकेत शंकितात् ॥
 भयं त्यशंकिता ज्ञातं समूलमपि कुंतति ॥ ४५ ॥ अवधानेन मौनेन काषायेण जटाजिनैः ॥ विश्वासयित्वा द्वेष्टारमवलुं पेद्यथा वृकः ॥ ४६ ॥ पुत्रो वा यदि वा भ्रा
 ता पिता वा यदि वा सुहृत् ॥ अर्थस्य विघ्नं कुर्वाणा हंतव्या भूतिमिच्छता ॥ ४७ ॥ गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथं प्रतिपन्नस्य दंडो भवति शासनं
 ॥ ४८ ॥ अभ्युत्थानाभिवादाभ्यां संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिपुष्पफलाघाती तीक्ष्णतुंड इव द्विजः ॥ ४९ ॥ नाछित्वा परमर्माणि नाकृत्वा कर्मदारुणं ॥ नाहत्वा म
 त्स्य घाती वप्राप्नोति महतीं श्रियं ॥ ५० ॥ नास्ति जात्यारिपुर्नाम मित्रं वापि न विद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते मित्राणि रिपवस्तथा ॥ ५१ ॥ अमित्रं नैव मुंचेत्तव
 दंतं करुणान्यपि ॥ दुःखं तत्र न कर्तव्यं हन्यात्पूर्वापकारिणं ॥ ५२ ॥ संग्रहानुग्रहे यत्नः सदा कार्यो न सूयता ॥ निग्रहश्चापि यत्नेन कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ ५३ ॥ प्र
 हरिष्यन् प्रियं ब्रूयात् प्रहृत्यैव प्रियोत्तरं ॥ असिनापि शिरश्छित्वा शोचेत्तच्छरुदेत च ॥ ५४ ॥ निमंत्रयीत सांत्वेन संमानेन तितिक्षया ॥ लोकाराधनमित्येतत्क
 र्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ ५५ ॥

तु तीक्ष्णतुंडो द्विजः पक्षी यथा सर्वदृक्षस्य पुष्पफलं च नाशयति तद्वत् ॥ ४९ ॥ नास्तीति समर्थस्य ते जीयां सोरिपवो भवंत्यन्ये मित्राणि भवंतीत्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥